

Bordsvisa

vid Dagnars och Åkes bröllop den 9/6 1946.

Melodi: Den första gång .....

Den första gång Ni sågos
det var en solig dag
på förmiddan när solen lyste klar.
Och höstens alla blommor av många hundra slag
de stodo bugande i par vid par.
Du Dagmar gick så saktelig
där nere på Centralen
i ulster brun och basker käck
Du sökte uti raden.
Då trädde fram en yngling
och tog Dig uti hand,
den första gång han tog Dig uti handen.

Den andra gång Ni sågos
det var i Västerås
då påskens liljor lyste i sin skrud.
Då kom det ifrån släkten och många unga par
liksom en viskning: Vad är det för karl?
Och karlen var Du Åke god
så god som inga flera.
Från Daggie Du en bjudning fått
att släkten observera.
Och släkten den var trevlig
fast litet bullersam
den språka kan, som vore vi än flera.

Och när Ni sedan sågos
då glänste sommarskyn
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Ni vandrade i hagarna bland blåklint och violer.
I luften lilla lärkan sjöng
så smäktande trioler.
Ja, när Ni sedan sågos
då glänste sommarskyn
så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när vi se Er
som lyckligt brudepar
vi hylla Er med denna enkla sång.
Vi önska sommarglädje och kärlek dagen lång
i Edert hem i alla fall.
Som fågeln fri Ni blicka ut
i vackra vida världen.
Ja, lycka till med allt Ni drömt
som älskande behaga.
Må sommarsolen skina
på Edra anletsdrag
som rodna och som stråla och behaga.